

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce **Mgr. F. Š.**, proti žalované **Vězeňské službě České republiky**, se sídlem Praha 4, Soudní 1672/1a, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 7. 2019, č. j. 14 A 44/2019 - 34,

t a k t o :

- I. Žalobci **se přiznává** osvobození od soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti.
- II. Žalobci **se neustanovuje** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- III. Kasační stížnost **se zamítá**.
- IV. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- V. Žalované **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem žalobu proti nečinnosti žalované. Žalobou se domáhal toho, aby soud rozsudkem uložil žalované povinnost zjednat nápravu při vyřizování jeho žádosti o poskytnutí informací ze dne 20. 6. 2018 a vydat ve věci rozhodnutí. Současně požádal o osvobození od soudních poplatků, ustanovení zástupce z řad advokátů a vydání předběžného opatření.

[2] Usnesením ze dne 4. 12. 2018, č. j. 15 A 232/2018 - 8, Krajský soud v Ústí nad Labem věc postoupil Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) jako soudu místně příslušnému.

[3] Městský soud následně usnesením ze dne 3. 4. 2019, č. j. 14 A 44/2019 - 26, zamítl žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků, ustanovení zástupce z řad advokátů i vydání předběžného opatření. Proti tomuto usnesení nepodal žalobce kasační stížnost.

[4] Usnesením ze dne 30. 5. 2019, č. j. 14 A 44/2019 - 32, vyzval městský soud žalobce k uhrazení soudního poplatku ve výši 2.000 Kč za řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení předmětného usnesení. Žalobce byl současně řádně poučen o následcích nezaplacení soudního poplatku. Naposledy uvedené usnesení bylo žalobci doručeno dne 11. 6. 2019 prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, a tedy stanovená lhůta 15 dnů k úhradě soudního poplatku uplynula dne 26. 6. 2019. Žalobce však toho dne a ani později soudní poplatek nezaplatil.

[5] V záhlaví označeným usnesením následně městský soud řízení o žalobě zastavil, jelikož žalobce ve stanovené lhůtě poplatek za řízení o žalobě neuhradil.

[6] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní brojí proti v záhlaví označenému usnesení městského soudu kasační stížností. V ní namítá, že *„řádne dokladoval, že je osobou se zdravotním postižením, nezákonně odsouzený a ne vlastní vinou v insolvenčním řízení, ale soud jej od placení SOP neosvobodil ani mu neustanovil zástupce k ochraně jeho práv, což žalobce osobně považuje za hyenismus a aroganci.“* S ohledem na uvedené není dle stěžovatele založen řádný právní titul pro zastavení soudního řízení správním soudem pro nezaplacení soudního poplatku. Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel rovněž požádal o přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

[7] Poplatek za řízení o kasační stížnosti činí 5.000 Kč [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích]. Ze spisu vedeného ve věci městským soudem jsou přitom dostatečně patrné osobní a majetkové poměry stěžovatele. Jediným příjmem stěžovatele je jeho invalidní důchod v jím uváděné výši X Kč měsíčně. Po zaplacení poplatku za řízení o kasační stížnosti by tedy stěžovateli v daném měsíci zůstal příjem ve výši X Kč, což je částka, která jen nepatrně přesahuje měsíční výdaje stěžovatele na úhradu nákladů výkonu trestu, která smí činit nejvýše 1.500 Kč za kalendářní měsíc. Vedle toho má stěžovatel vyživovací povinnost ke třem dcerám v celkové výši X Kč. Nejvyšší správní soud považuje zbývající částku X Kč za natolik nízkou částku měsíčního příjmu, že v tomto konkrétním případě odůvodňuje osvobození stěžovatele od povinnosti zaplatit poplatek za toto řízení o kasační stížnosti. Výrokem I. tohoto rozsudku proto stěžovatele od placení soudního poplatku za kasační stížnost osvobodil.

[8] Pokud jde o žádost stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o dané kasační stížnosti, Nejvyššímu správnímu soudu je z jeho rozhodovací činnosti známo, že stěžovatel, coby bývalý advokát, má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. V důsledku toho není opodstatněný

pokračování

návrh stěžovatele, aby byl v tomto řízení zastoupen advokátem ustanoveným soudem [§ 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]; tento návrh byl proto výrokem II. tohoto rozsudku zamítnut.

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Stěžovatel podal kasační stížnost z důvodů, které nijak nerozporují fakt, že neuhradil soudní poplatek ve lhůtě stanovené mu pravomocným usnesením ze dne 30. 5. 2019, č. j. 14 A 44/2019 - 32. Tato lhůta mu byla stanovena v důsledku dřívějšího usnesení o zamítnutí návrhu na osvobození od soudních poplatků, proti kterému stěžovatel nepodal kasační stížnost. Povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 2.000 Kč za řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu proto stěžovateli trvala. Neuhrazení tohoto soudního poplatku tedy vyvolalo zákonem předpokládaný procesní následek zastavení řízení o žalobě. Námitky uváděné stěžovatelem by byly relevantní toliko v eventuálním řízení o kasační stížnosti proti usnesení o zamítnutí návrhu na osvobození od soudních poplatků, které však stěžovatel neinicioval.

[11] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nedůvodnou, nezbylo mu, než ji za podmínek vyplývajících z § 110 odst. 1, *in fine* s. ř. s. zamítnout.

[12] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1, věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti procesně neúspěšný, právo na náhradu nákladů řízení mu nenáleží. Pokud jde o procesně úspěšného účastníka - žalovanou, v jejím případě nebylo prokázáno, že by jí v souvislosti s tímto řízením nějaké náklady vznikly. Nejvyšší správní soud proto v jejím případě rozhodl tak, že se jí náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2019

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu